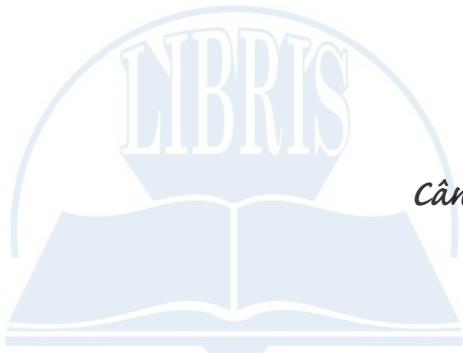

Suzana Raweh

Dafna Schoenwald

BUNICA-FETIȚĂ ȘI POVEȘTEA EI

Când bunica Suzana va ajunge la porțile cerului,
În pragul grădinii Paradisului
sau al altelui grădini,
Mai vesele și mai interesante,

Ea va privi în urmă zâmbind
și va rosti în șoaptă:

Copii,
Fiți sănătoși,
Nu v-am lăsat moștenire
case, mașini,
Bijuterii de valoare,
Ci doar povești.
Unele vesele,
Câteva triste.
Povești adevărate,
Din cele pe care le-am trăit.

Am, iată, în suflet o anume povestire.

V-o las și pe aceasta vouă,
În amintire.

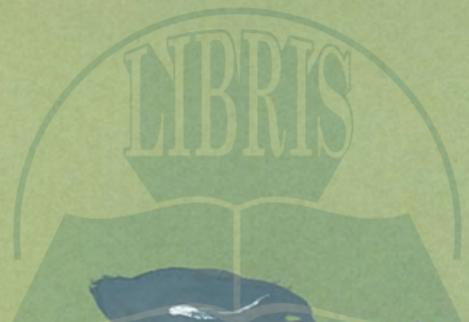
*Cele povești s-au petrecut demult,
Când bunica era o fetiță
Zglobie și plină de veselie.*

*Fetiței cu părul roșcat
și gura mergându-i fără oprire,
Care se juca în nisip, la soare,*

*Îi plăcea să danseze
și să culeagă fructe, de toate,
să-și împletească-n codite
Panglici colorate,*

*să meargă cu părinții
În parc, la jucării,
să mângâie căluții de lemn
și pe cei adevărați și vii.*

*Până când, într-o noapte,
s-au schimbat toate, toate...*

*Căci în mijlocul nopții,
Când toți dormeau adânc
În somnul cu vise frumoase,*

*Năvăliră deodată în casă
Bărbați cu păr galben ca paiul,
Negre paltoane din piele
și cizme cu carâmbul înalt,*

*I-au prins cu putere pe toți,
Pe bunica-fetiță,
Pe mama și pe tatăl ei,*

*și le-au ordonat să intre
Fără cuvinte, în tăcere,
În wagonul închis,
Care pleca spre un loc îndepărtat,
Numit lagăr de muncă.*

*...Fetiței cu părul roșcat
și gura mergându-i fără oprire,
Care se juca în nisip, la soare,
Îi plăcea să danseze
și să culeagă fructe, de toate,
Să-și împletească-n codițe
Panglici colorate,
să meargă cu părinții
în parc, la jucării,
să mânâie căluții de lemn
și pe cei adevărați și vii...*

*Curtea
veche*

Institutul Național pentru
Studierea Holocaustului
din România "Elie Wiesel"

